

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

O tym, jak OBCY stał się GOŚCIEM

Słowo GOŚĆ – w prasłowiańszczyźnie mające postać *gostь i spokrewnione z takimi słowami, jak niemieckie Gast, angielskie guest czy łacińskie hostis – najpierw oznaczało cudzoziemca. GOŚĆ to był ‘ktoś obcy, nietutejszy; wędrowiec; przybysz; cudzoziemiec’. W średniowieczu określenia GOŚĆ używano zwłaszcza w odniesieniu do obcych, przyjezdnych kupców. Z czasem znaczenie się zmodyfikowało i GOŚĆ z ‘obcego przybysza’ stał się ‘zaproszonym obcym przybyszem’, a stąd już bardzo blisko do dzisiejszego GOŚCIA w znaczeniu ‘ktoś, kto przybył w odwiedziny’ i – potocznie – ‘ktoś zasługujący na uznanie’ (To jest gość!) lub ‘ktoś; jakiś mężczyzna’ (Znasz tego gościa?). W łacinie, a więc w języku, którym posługiwali się Rzymianie podbijający ówczesny świat, przejście znaczeniowe dokonało się w odwrotnym kierunku: wyraz hostis, pierwotnie po prostu ‘obcy; cudzoziemiec’ zmienił znaczenie na ‘obcy; wróg, nieprzyjaciół’, zaś na określenie gościa – obcego, do którego Rzymianin mógłby mieć przychylne nastawienie – stworzono odrębne słowo: hospes ‘gość, druh, przyjaciel’, a także ‘gość; ten, kto przybył w odwiedziny’, ‘gospodarz podejmujący gości’.